

תת"ע 3899/01/14 - מדינת ישראל נגד חוסין דחאברה

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 3899-01-14 מדינת ישראל נ' דחאברה
בפני השופט אבישי קאופמן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חוסין דחאברה

הנאשמים

הכרעת דין

לנאשם בתיק זה מיוחסת עבירה של אי ציות לאות עצור של שוטר.

הנאשם כפר באשמה וביום 16.9.14 שמעתי את ראיות הצדדים. לאחר ששמעתי את העדים והתרשמתי מהם, ביקרתי במקום האירוע, כפי שהוסכם עם הצדדים במהלך הדיון הנ"ל, ושקלתי את טענותיהם, השתכנעתי מעל לספק הסביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו, ולפיכך אני מרשיע אותו בביצועה.

מטעם המאשימה עידו שני שוטרים, ואילו מטעם הנאשם העיד הוא עצמו. על פי עדותו של השוטר **יועד אילוז**:

"הבחנו ברכב שבו ילדה קטנה לא חגורה מאחור. נסענו אחרי הרכב, קראנו לו לעצור בצד מספר פעמים לאורך מספר רחובות. אך החשוד שנהג - הנאשם פה - לא עצר בצד. אנחנו קראנו לו לפי סוג הרכב וצבעו בכריזה בניידת. בסוף אתרנו אותו בחניה, כאשר שמרנו על קשר עין רציף לאורך כל הנסיעה. הוא נעצר בלי קשר אלינו".

השוטר **אריאל מטבייב** העיד כי אינו זוכר את המקרה. על פי הדוח שערך, תשומת ליבם של השוטרים הוסבה לרכבו של הנאשם עקב ילדה שנראתה עומדת ברכב ואינה חגורה. כפי שנרשם בידי השוטר בסמוך לאירוע:

"כרזתי בכריזה של הניידת לרכב לעצור לאחר הצומת ואז אותו רכב פנה שמאלה לחטיבת גולני הסתכל עלי, וראה אותי בבירור. כרזתי לו שוב לעצור ואז הוא החל להאיץ את הרכב ולנסוע בנסיעה מהירה לכיוון מזרח ואני אחריו בצומת רחובות חטיבת גולני וירושלים פנה לרחוב ירושלים ונכנס לחנייה ליד מספר 5 וכיבה מנוע. הגעתי אליו הוסבר לו מהות העבירה".

"אני הלכתי להביא את הילדה מחוג בלט, נסעתי ברח' שפירא כשהילדה ישבה מאחורה. ראיתי רכב משטרה בצד, אני מבחין שהוא מרוחק מכיכר שפירא איזה 10-20 מ', עשיתי את הסיבוב לכיוון לוחמי הגטאות, ראיתי שרכב משטרה נסע אחרי. היה בינינו עוד רכב. הבחנתי שיש רכב משטרה שכורז, הסתכלתי אם הוא מתכוון אלי. כל לוחמי הגטאות כ 200 מ', חניה אחת רצופה לא היה מקום להחנות. עצרתי בצד אחרי 10 מ', הם היו אחריי, עמדנו ליד הרכב, דיברנו".

שמעתי את העדים והתרשמתי מהם ואני מעדיף בצורה ברורה את עדויות השוטרים במקרה זה על עדותו של הנאשם. השוטרים תיארו נהג רכב אשר התעלם מהם, נסע מרחק לא מבוטל במהירות גבוהה יחסית ונעצר לבסוף בחנייה. ואילו הנאשם טען כי לא הבין שהשוטרים מתכוונים אליו וכי לא יכול היה לעצור לפני המקום בו נעצר.

כאמור לעיל, ביקרתי במקום ההתרחשות ויכולתי להתרשם כי לאורך הדרך יכול היה הנאשם לעצור את רכבו במספר מקומות. המדובר בדרך עירונית רחבה, וגם אם לא מצא הנאשם מקום חנייה מסודר, ניתן היה לעצור את הרכב בצורה בטוחה בצד הכביש על פי הוראת השוטרים.

הנאשם אישר כי הבחין בסימון השוטרים לעצור בטרם הפנייה, אך החליט בכל זאת לפנות לדרכו, להחנות את רכבו ואף ככל הנראה להוריד את הנוסעת - הילדה - מהרכב (עובדה זו עלתה משאלות הנאשם לשוטרים בחקירה נגדית, אך לא הובררה). הנאשם אישר כי קיבל דוח על הסעת הילדה בלא חגורת בטיחות, והגם שבמסגרת הדיון בפני הכחיש עבירה זו, לא הגיש בגין הדוח הנ"ל בקשה להישפט.

הנאשם הלין על כך שעוכב זמן רב בשל חשד לנהיגה בפסילה, חשד שהופרך בהמשך, אולם אין לו דבר עם האישום הנוכחי. טענת הנאשם כי השוטרים קיבלו הנחייה לערוך לו דוח בכל מקרה, אינה יכולה להסביר מדוע נערכו שני דוחות, האחד על הסעת נוסעת בלא חגורה והשני על אי ציות לאות עצור. עוד יוער כי לו היו השוטרים "מחפשים" את הנאשם יכולים היו לערוך לו דוח חמור יותר של אי ציות להוראות שוטר, אך הם הסתפקו בעבירה קלה יותר.

לאור כל האמור לעיל, לאור התרשמתי מהעדים והעדויות ולאחר ביקור במקום, מצאתי כאמור כי המאשימה עמדה בנטל המוטל עליה במשפט הפלילי להוכיח את אשמתו של הנאשם מעבר לספק הסביר, ולפיכך אני מרשיע אותו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 19 ב-19 נובמבר 2014, במעמד הנאשם וב"כ המאשימה עו"ד סעד.

אבישי קאופמן,
שופט

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות כמפורט בהכרעת הדין.

ב"כ המאשימה ביקש להחמיר עם הנאשם וציין את עברו. הנאשם טען שעברו אינו מכביד והוא זקוק לרשיונו.

לחובת הנאשם אכן לא מעט עבירות, אולם עיון בהן מגלה כי אכן אין לחובתו עבירות חמורות, ובוודאי לא עבירה מהסוג בה הורשע בתיק זה.

בהתחשב בכל האמור לעיל, בחומרת העבירה של אי ציות להוראות שוטרים ובטיעוני הצדדים, ראיתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

אני דן את הנאשם לחודש ימים מאסר על תנאי למשך שנתיים, לבל יעבור בתקופה הנ"ל עבירה על 23(א)(1) או (2), או של נהיגה בזמן פסילה.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של חודש ימים.

לריצוי הפסילה, יפקיד הנאשם את רשיונו במזכירות בית המשפט בעכו לא יאוחר מיום 21.12 בשעות הקבלה. הפסילה בפועל מהמועד הנ"ל, אולם תמנה רק מיום הפקדת הרשיון בפועל. אם יופקד הרשיון לפני התאריך הנ"ל, תיכנס הפסילה לתוקף ותמנה מיום ההפקדה.

אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעבור עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ש"ח או 7 ימי מאסר שישא בנוסף לכל מאסר אחר שהוטל עליו.

הקנס ישולם ב- 3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מתאריך 1.1.

הנאשם יפנה למזכירות בשעות הקבלה, לשם קבלת שוברי תשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתנה היום, בתאריך 19 נובמבר 2014, במעמד הנאשם וב"כ המאשימה עו"ד סעד.

עמוד 3